

Artikel 9

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 10

De Lid-Staten dragen zorg voor kennisgeving aan de Commissie van de tekst van de nationale be-

palingen van wezenlijk belang, welke zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de persoonlijke diensten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.):

1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.)
2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterrainen (groep 853 C.I.T.I.)

(68/367/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3, en artikel 63, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel IV C,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel V C,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat de Algemene Programma's voorschrijven dat elke op de nationaliteit gebaseerde discriminerende behandeling bij de vestiging en het verrichten van diensten op het gebied van anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van restaurants, slijterijen, hotels, pensions en dergelijke

inrichtingen, en kampeerterrainen na het verstrijken van het tweede jaar van de tweede etappe van de overgangperiode en vóór het verstrijken van de tweede etappe dient te zijn opgeheven;

Overwegende dat de door deze richtlijn bedoelde werkzaamheden hetzij permanent, hetzij tijdelijk of als seizoenarbeid kunnen worden uitgeoefend;

Overwegende dat uitsluitend de beroepshalve uitgeoefende economische werkzaamheden binnen het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, ongeacht of de onderneming toegankelijk is voor iedereen of voor een bepaald publiek;

Overwegende dat de verhuur van al dan niet gemeubileerde ruimten niet door deze richtlijn wordt beoogd, indien deze verhuur niet gepaard gaat met het verstrekken van diensten;

Overwegende dat deze richtlijn evenmin van toepassing is op de ambulante verkoop zoals deze wordt omschreven in artikel 2, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de kleinhandel ressorteren (ex groep 612 C.I.T.I. ⁽⁵⁾);

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 23 van 5. 2. 1966, blz. 354/66.

⁽⁴⁾ PB nr. 205 van 7. 12. 1965, blz. 3069/65.

⁽⁵⁾ Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, de beperkingen inzake de bevoegdheid om zich bij beroeps- en bedrijfsorganisaties aan te sluiten moeten worden opgeheven, voor zover de werkzaamheden van de betrokkene de uitoefening van deze bevoegdheid medebrengen;

Overwegende dat voor de door deze richtlijn beoogde werkzaamheden het bewijs van betrouwbaarheid dat van de betrokkene kan worden verlangd van bijzonder belang is; dat bepaalde Lid-Statens een dergelijk bewijs dan ook niet alleen eisen van de betrokkene zelf, maar ook van zijn gezinsleden die met hem samenwonen of in zijn bedrijf werkzaam zijn; dat de richtlijn ertoe moet strekken de levering van genoemd bewijs te vergemakkelijken voor alle personen van wie het kan worden verlangd; dat het belang van het begrip „betrouwbaarheid” voor de betrokken beroepen voor sommige Lid-Statens aanleiding is geweest om aan hun eigen onderdanen verdere eisen van goed gedrag en betrouwbaarheid te stellen dan die welke zijn gebaseerd op het uittreksel uit het strafregister; dat deze Lid-Statens aan de onderdanen van de overige Lid-Statens soortgelijke eisen kunnen stellen;

Overwegende dat de positie van de werknemers in loondienst, die degene die de dienst verricht, vergezellen of voor rekening van deze laatste handelen, is geregeld bij de uit hoofde van de artikelen 48 en 49 van het Verdrag getroffen maatregelen;

Overwegende dat afzonderlijke richtlijnen, toepasselijk op alle anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden, zijn of zullen worden vastgesteld met betrekking tot de bepalingen inzake verplaatsing en verblijf van de begunstigden, alsmede, voor zover nodig, richtlijnen voor de coördinatie van de waarborgen die de Lid-Statens eisen van vennootschappen ter bescherming van de belangen van zowel de vennoten als van derden;

Overwegende bovendien dat in sommige Lid-Statens de uitoefening van de meeste in de onderhavige richtlijn bedoelde werkzaamheden is geregeld door bepalingen omtrent de toegang tot het beroep en dat andere Lid-Statens dergelijke regelingen eventueel zullen invoeren; dat derhalve, ten einde de toegang tot het beroep en de uitoefening daarvan voor onderdanen van de andere Lid-Statens te vergemakkelijken, bepaalde overgangsmaatregelen in een afzonderlijke richtlijn zijn opgenomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Statens heffen ten behoeve van de in titel I van de Algemene Programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten genoemde natuurlijke personen en vennootschappen, hierna begunstig-

den genoemd, de onder titel III van die programma's bedoelde beperkingen op, ten aanzien van de toegang tot en de uitoefening van de in artikel 2 genoemde werkzaamheden.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke ressorteren onder de persoonlijke diensten vermeld in bijlage II van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging (groepen 852 en 853 C.I.T.I.) ⁽¹⁾.

2. Werkzaamheden welke, in de zin van deze richtlijn onder de groep 852 C.I.T.I. (Restaurants en slijterijen) ressorteren, zijn werkzaamheden verricht door iedere natuurlijke persoon of vennootschap die er zijn (haar) beroep van maakt op eigen naam en voor eigen rekening geregeld in een of meer door hem (haar) gehouden bedrijven bereide voedingsmiddelen of dranken voor gebruik ter plaatse te leveren.

De bepalingen van deze richtlijn zijn eveneens van toepassing op de levering van maaltijden die worden gebruikt buiten het bedrijf waar zij werden bereid.

3. De bepalingen van deze richtlijn zijn niet van toepassing op de ambulante verkoop van bereide voedingsmiddelen of dranken voor gebruik ter plaatse.

4. Werkzaamheden welke in de zin van deze richtlijn onder de groep 853 C.I.T.I. (Hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen) ressorteren zijn werkzaamheden verricht door iedere natuurlijke persoon of vennootschap die er zijn (haar) beroep van maakt, op eigen naam en voor eigen rekening geregeld

— in één of meer door hem (haar) gehouden bedrijven aan de klanten gemeubileerde appartementen of gemeubileerde kamers te verschaffen, of

— op daartoe ingerichte terreinen kampeerplaatsen en -installaties voor tijdelijk verblijf ter beschikking te stellen,

en, in elk van deze gevallen, bovendien de gewoonlijk daarmee samenhangende, bijkomende diensten te verstrekken.

Artikel 3

1. De Lid-Statens heffen de beperkingen op, welke met name:

⁽¹⁾ „Classification internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique” (Bureau voor de Statistiek van de Verenigde Naties. Études Statistiques, série M, nr. 4, rév. 1, New-York 1958).

- a) de begunstigen verhinderen zich in het ontvangende land te vestigen of daar diensten te verrichten onder dezelfde voorwaarden en met gelijke rechten als de onderdanen van dat land;
- b) voortvloeien uit een administratieve praktijk die ten gevolge heeft dat op de begunstigen, in vergelijking tot de nationale onderdanen, een discriminerende behandeling wordt toegepast.

2. Onder de op te heffen beperkingen komen in het bijzonder die voor, welke zijn vervat in de bepalingen die voor de begunstigen op de volgende wijze een verbod of beperking inhouden van de vestiging of het verrichten van diensten:

a) *in België:*

door de verplichting in het bezit te zijn van een beroepskaart (artikel 1 van de wet van 19 februari 1965);

b) *in Duitsland:*

door de voorwaarde dat voor buitenlanders de verlening van een vergunning om een bedrijf te openen afhankelijk wordt gesteld van het aantonen van de behoefte (§ 1, tweede alinea, Gaststättengesetz van 28 april 1930);

c) *in Frankrijk:*

— door de verplichting in het bezit te zijn van een legitimatiebewijs als buitenlands handelaar (wetsbesluit van 12 november 1938, besluit van 2 februari 1939, wet van 8 oktober 1940);

— door de uitsluiting van het recht huurovereenkomsten voor bedrijfsruimten te verlengen (besluit van 30 september 1953, artikel 38);

— door het verbod voor personen van vreemde nationaliteit om het beroep van tapper uit te oefenen (artikel L 31 van de Code des débits de boissons et des mesures contre l'alcoolisme, besluit 55-222 van 8 februari 1955, ord. nr. 59-107 van 7 januari 1959);

d) *in Italië:*

door het eisen van de Italiaanse nationaliteit voor het exploiteren van Alpenhutten („rifugi alpini”) (decreto del Commissario per il Turismo van 29 oktober 1955, artikel 13);

e) *in Luxemburg:*

— door de beperkte geldigheidsduur van de aan buitenlanders verleende vergunningen (artikel 21 van de wet van 2 juni 1962);

— door de verplichting ten minste vijf jaar ononderbroken op het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg woonachtig te zijn om een herberg, een café of een ander bedrijf te openen waar alcoholische dranken worden geschonken voor gebruik ter plaatse (artikel 1 van de wet van 12 augustus 1927).

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de begunstigen het recht hebben zich aan te sluiten bij beroeps- en bedrijfsorganisaties onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde rechten en verplichtingen als de eigen onderdanen.

2. In geval van vestiging brengt het recht van aansluiting mede het recht binnen de beroeps- en bedrijfsorganisatie verkiesbaar of benoembaar te zijn in een bestuursfunctie. Deze bestuursfuncties kunnen echter aan de nationale onderdanen worden voorbehouden, wanneer de betrokken organisatie uit hoofde van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling deelneemt aan de uitoefening van het openbaar gezag.

3. In het Groothertogdom Luxemburg houdt het lidmaatschap van de Kamer van Koophandel en van de Kamer van Ambachten voor de begunstigen niet het recht in, deel te nemen aan de verkiezing van de bestuursorganen

Artikel 5

De Lid-Staten verlenen aan diegenen van hun onderdanen die zich voor het verrichten van een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden naar een andere Lid-Staat begeven, geen steun waardoor de voorwaarden voor vestiging kunnen worden vervalst.

Artikel 6

1. Indien een ontvangende Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot een van de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden een bewijs van betrouwbaarheid en het bewijs dat er voorheen geen faillissement heeft plaatsgehad, of slechts één van beide bewijzen eist, erkent deze Lid-Staat als voldoende bewijs voor de onderdanen der andere Lid-Staten het overleggen van een uittreksel uit het strafregister of, bij het ontbreken daarvan, een gelijkwaardig document, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan.

Indien voor het feit dat er geen faillissement heeft plaatsgehad door het land van oorsprong of herkomst geen zodanig document wordt afgegeven, kan dit worden vervangen door een door betrokkene onder ede afgelegde verklaring ten overstaan van een gerechtelijke of overheidsinstantie, een notaris of een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie in het land van oorsprong of herkomst.

2. Indien een Lid-Staat aan zijn onderdanen en sommige van hun gezinsleden voor de toegang tot de in artikel 2 bedoelde werkzaamheden eisen van goed gedrag en betrouwbaarheid stelt waarvan het bewijs niet door middel van het in lid 1, eerste

alinea, bedoelde document kan worden geleverd, erkent deze Lid-Staat voor de onderdanen van de andere Lid-Staten als voldoende bewijs een verklaring, afgegeven door een bevoegde gerechtelijke of overheidsinstantie van het land van oorsprong of van herkomst, waaruit blijkt dat aan deze eisen is voldaan. Deze verklaringen dienen betrekking te hebben op de nauwkeurig omschreven feiten die in het ontvangende land in aanmerking worden genomen.

3. De overeenkomstig de leden 1 en 2 afgegeven documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

4. De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 7 gestelde termijn de instanties en organisaties aan die voor de afgifte van bovenbedoelde documenten bevoegd zijn en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

5. Wanneer in de ontvangende Lid-Staat de financiële draagkracht moet worden bewezen, erkent deze

Lid-Staat de door banken van het land van oorsprong of herkomst afgegeven attesten als gelijkwaardig aan de op zijn eigen grondgebied afgegeven attesten.

Artikel 7

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 15 oktober 1968.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SEDATI

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 oktober 1968

betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de persoonlijke diensten ressorteren (ex klasse 85 C.I.T.I.):

1. restaurants en slijterijen (groep 852 C.I.T.I.)
2. hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterrainen (groep 853 C.I.T.I.)

(68/368/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, lid 2, artikel 57, artikel 63, lid 2, en artikel 66,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op titel V, tweede en derde alinea,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten ⁽²⁾, inzonderheid op titel VI, tweede en derde alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat ingevolge de Algemene Programma's niet slechts de beperkingen dienen te worden opgeheven, maar ook dient te worden nagegaan of de opheffing daarvan moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de wederzijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot de betrokken werkzaamheden en de uitoefening daarvan, en of eventueel in afwachting van die erkenning en coördinatie overgangsmaatregelen moeten worden genomen;

⁽¹⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ PB nr. 2 van 15. 1. 1962, blz. 32/62.

⁽³⁾ PB nr. 23 van 5. 2. 1966, blz. 357/66.

⁽⁴⁾ PB nr. 205 van 7. 12. 1965, blz. 3074/65.